

© Arnau Macià

Programa educatiu per a secundària

III lliure

TEMPORADA 21/22

Activitats als centres educatius

Volem introduir el llenguatge teatral a totes les etapes de creixement, que els joves trepitgin l'escena i siguin cocreadors amb artistes professionals. Tot, fent del teatre una eina d'aprenentatge de múltiples aplicacions.

Creadors EN RESIDÈNCIA → 7

Escena Pilot → 8

Activitat escènica. El Lliure del futur

Des del Teatre Lliure volem interpel·lar des d'una perspectiva actual, oferint-los experiències significatives en les arts de l'escena, els joves nascuts als segle XXI, el segle del present i del futur.

**Aquell dia tèrbol que vaig
sortir d'un cinema de l'Eixample
i vaig pensar en convertir-me en un om → 9**

José y la Barcelona disidente → 11

Casa → 12

N.E.V.E.R.M.O.R.E. → 13

After All Springville → 15

Activitat escènica. Altres espectacles recomanats

Al Teatre Lliure creiem que és molt important que els i les adolescents es barregin amb el públic adult i tinguin l'experiència real de venir al teatre. Per això us recomanem altres espectacles de la nostra programació.

La mala dicció → 16

L'oncle Vània → 17

Crim i càstig → 19

Síndrome de gel → 21

Les tres germanes → 22

Activitat escènica. Accions educatives

La riquesa de les accions contribueix a formar els infants com a alguna cosa més que «bons espectadors i espectadores» i proposa les primeres llavors per al diàleg, l'associació d'idees, l'esperit crític i la capacitat d'expressar-se.

MÉS INFORMACIÓ I RESERVES

Alicia Gorina
Programa educatiu

programaeducatiu@teatrelliure.com
664 862 685 (ext. 2268)
www.teatrelliure.com

Entre bambolines! —> 23

El Lliure a les aules —> 24

Dossiers de pensament crític —> 25

Procés de creació —> 26

Presentació del Programa educatiu per a secundària

Al Teatre Lliure continuem treballant perquè el Programa educatiu sigui un dels eixos vertebrals i vertebradors de l'activitat del teatre, per això hem volgut crear un Programa educatiu sòlid amb un conjunt d'accions tant als nostres escenaris com, especialment aquesta temporada, als centres educatius. La nostra voluntat principal és generar més cultura del teatre, entenent el teatre com una manifestació autèntica, real i necessària de socialització, comunicació i expressió de la nostra societat, tot garantint-ne una major presència en cadascuna de les etapes de creixement dels infants, joves i adults.

Tant és si porteu el vostre alumnat de secundària per primer cop al teatre, o si us interesseu per primera vegada en les arts escèniques: tinguin l'edat que tinguin, els volem al Lliure. Perquè tothom, sobretot en un moment com l'actual, pugui treure profit de les arts escèniques, ampliar coneixements, accentuar el pensament crític i participatiu, educar la mirada teatral, reflexionar sobre la societat en què vivim i rebre estímuls per a la sensibilitat, la creativitat, la imaginació i la capacitat d'expressar-se.

Ara més que mai ens calen aquests espais d'enriquiment i ens cal treballar plegats. Per això també des del Programa educatiu volem propiciar que els creadors i creadores teatrals s'acostin i es nodreixin de la realitat de la comunitat educativa.

Enguany presentem diverses activitats als centres educatius per fomentar la pràctica teatral a l'aula i, dins la programació d'El Lliure del futur, un seguit d'espectacles recomanats dels 12 als 18 anys, amb accions educatives per a abans, durant i després de venir al teatre.

Després d'aquest any de pandèmia, us animem a recuperar les sortides culturals, més necessàries que mai. Aquest any, doncs, veniu al teatre a viure una experiència única!

© Marc Villanueva Mir

ACTIVITATS ALS CENTRES EDUCATIUS **Creadors EN RESIDÈNCIA**

Aquesta temporada, el Teatre Lliure se segueix sumant al programa Creadors EN RESIDÈNCIA que desenvolupen l'Institut de Cultura de Barcelona (ICUB) i el Consorci d'Educació de Barcelona (CEB) des de l'any 2009. Un programa, pioner en el nostre entorn, que introdueix la creació contemporània als centres públics d'educació secundària a través del contacte directe i continuat d'un creador amb els estudiants. Creadors EN RESIDÈNCIA proposa als artistes que concebin una obra específica, pensada per ser duta a terme amb un grup d'estudiants d'Educació Secundària Obligatoria, amb l'objectiu de propiciar que els alumnes descobreixin els processos de la creació contemporània, de promoure la innovació i la creativitat artístiques i d'afavorir que els instituts esdevinguin espais per a la cultura, l'art i el pensament. L'èxit d'aquesta experiència, tant per als creadors com per als estudiants, ha consolidat el projecte com un àmbit cultural clau de la ciutat.

En aquest context, aquesta temporada el creador David Franch, amb la mediació del Teatre Lliure, desenvoluparà un treball de creació amb un grup d'alumnes d'ESO d'un institut públic de Barcelona amb el projecte *Normal*. El seu objectiu és donar veu i un espai on expressar-se als i les adolescents per qüestionar i reflexionar sobre allò que la societat considera normal i anormal. Ens fa por la diferència? Què pot passar si qüestionem aquestes normes? A quina realitat ens pot arrossegar? Aquest projecte vol alliberar la imaginació i crear nous paradigmes i altres possibles realitats. Imaginar una realitat en què la normalitat no es mesuri per la por o pels interessos. Som capaços d'escoltar la nostra individualitat?

© Arnau Macià

ACTIVITATS ALS CENTRES EDUCATIUS

Escena Pilot

Enduts per la voluntat que el jovent tingui l'oportunitat de viure una experiència teatral significativa en un entorn professional, de donar eines al professorat perquè usi el llenguatge i les tècniques teatrals a l'aula, i d'acostar la creació teatral professional a la realitat social i educativa dels adolescents, aquest any tornem a proposar i ampliar el projecte Escena Pilot.

Escena Pilot és un projecte educatiu i artístic de l'Institut de Cultura, l'Institut d'Educació de l'Ajuntament de Barcelona i el Teatre Lliure que es basa en la cocreació d'un espectacle entre diferents centres educatius públics de Barcelona, sota el lideratge d'una direcció escènica professional.

La direcció escènica de la temporada 21/22 treballarà amb l'alumnat i professorat dels instituts: 22@, Barri Besòs, Emperador Carles, Milà i Fontanals i Pedralbes. L'estrena tindrà lloc a l'Espai Lliure durant el mes de maig de 2022.

ACTIVITAT ESCÈNICA. EL LLIURE DEL FUTUR

Aquell dia tèrbol que vaig sortir d'un cinema de l'Eixample i vaig pensar en convertir-me en un om

Les verges suïcides, 20 anys després
Eleonora Herder i Alícia Gorina

Un espectacle que dona veu als personatges femenins mitificats de la pel·lícula *Les verges suïcides* de Sofia Coppola 20 anys després de la seva estrena, amb cinc actrius adolescents d'avui. Una aproximació a les zones fosques d'aquella història, les de llavors i les d'ara.

La pel·lícula *Les verges suïcides* de Sofia Coppola ha fet 20 anys. Quan es va estrenar va ser tot un referent per a una generació de noies adolescents. A la història, els veïns també adolescents de les cinc germanes Lisbon, moguts per un estrany poder que les noies han exercit sobre ells, intenten resoldre el misteri del seu suïcidi col·lectiu 25 anys després dels fets, i fent-ho ens descriuen una família conservadora i la vida en un suburbi de Detroit dels anys 70, sota una núvol apocalíptic de final d'una era.

La pel·lícula ens presenta unes noies de bellesa idealitzada, com un misteri inabastable; unes noies que apareixen sexualitzades, que una vegada més es

DRAMATÚRGIA

Eleonora Herder

DIRECCIÓ

Alícia Gorina

INTÈRPRETS

Joan Carreras, Alícia Falcó,
Blau Granell, Mònica López,
Rita Martínez, Abril Pinyol
i Lea Torrents

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

ÀREES EDUCATIVES

Llengua, literatura, filosofia, cultura
i valors ètics, educació física,
plàstica i visual i música.

TEMES QUE TRACTA L'OBRA

Adolescències, feminismes, suïcidi,
cos, apocalipsi, canvi climàtic,
religió, amor, confinament, sexualitat,
família, violència, mort, voyeurisme,
diferències generacionals.

IDIOMA

En català i castellà

EDAT RECOMANADA

A partir de 13 anys (ESO i Batxillerat)

PREU PER A GRUPS D'ALUMNES

7 €

DATES

Del 14 d'octubre al 14 de novembre

HORARIS

De dimecres a dissabte a les 19.00 h,
diumenge a les 18.00 h.

Funció a les 16.00 h el 04/11

SALA

Montjuïc. Sala Fabià Puigserver

DURADA APROXIMADA

2 h

converteixen en objecte de desig i en fantasmes eròtics dels homes. Cinc noies que se suïciden, però un suïcidi que pot ser una metàfora del pas dels anys adolescents, del final d'una època o de tot un món, un acte de desesperació o de llibertat... I sobretot, la pel·lícula presenta un punt de vista masculí: elles no parlen, no s'expliquen, no tenen veu: no en sabem realment res, d'elles.

Ara, 20 anys després de la pel·lícula, no buscarem una única resposta per resoldre el misteri del suïcidi. Però sí que recuperarem la història de les cinc germanes amb cinc actrius adolescents d'avui, per fer el que elles no van poder fer en el seu moment: explicar-se. Els donarem una veu que ni llavors ni ara està sent prou representada. Una veu femenina i adolescent.

Mai no sabrem qui eren ni què els passava pel cap, a les germanes Lisbon, però encara som a temps de fer-ho amb les adolescents d'ara. Entrarem en la seva intimitat, en la seva quotidianitat, en els seus somnis, dolors, vivències i opinions. Per conèixer-les. Per escoltar-les. Per dialogar amb el present i amb el passat, perquè l'obra és també una trobada entre generacions. Perquè, de vegades, veure pel·lícules del passat ens ajuda a qüestionar també el temps actual; perquè si la pel·lícula tocava zones fosques aleshores, avui potser encara ho fa més.

© Sílvia Poch

ACTIVITAT ESCÈNICA. EL LLIURE DEL FUTUR

José y la Barcelona disidente

Lalineia i Úrsula Tenorio

No sempre hem viscut al segle XXI, la Barcelona que habitava la comunitat LGTBI+ als anys vuitanta del segle passat era molt diferent de l'actual.

“L'escassetat de testimonis sobre com van viure les seves vides subjectxes que avui, de vegades de manera anacrònica, són caracteritzats com a 'homosexuals', 'lesbianes', 'trans' o 'queer' complica la construcció de possibles arxius alternatius de la memòria històrica oficial, heteronormativa per defecte i escassament interessada en parlar d'aquellxs que es van desviar de la norma.” (Jorge Luis Peralta)

El projecte *José y la Barcelona disidente* neix de la necessitat de reconstruir una identitat a través de la memòria col·lectiva. L'agrupació escènica Lalineia presenta aquesta proposta com un diàleg entre l'actualitat i la Barcelona dissident dels anys 70 i 80. Gràcies a la trobada amb diferents entitats i persones de la comunitat LGTBI+, amb veïnxs i amb grups d'investigació universitària, es vol explorar de forma calidoscòpica els aspectes que més convulsionen, revolucionen i acaben construint el col·lectiu LGTBI+ tal com el coneixem ara.

Es pren com a fil conductor de la creació la història de José Tenorio, el tiet avi de la directora, que a causa de l'estigmatització de l'homosexualitat i de la SIDA va quedar enterrada en el passat.

Aquest projecte revisita 3 experiències incòmodes o doloroses i les converteix en un homenatge a les vides anònimes que van teixir una dècada.

AUTORIA

Lalineia

DRAMATÚRGIA I DIRECCIÓ

Úrsula Tenorio

INTÈRPRETS

Alejandro Avrai, Aleix García, Goliarda Parda (aka Marcel Fenocchio) i Úrsula Tenorio

COPRODUCCIÓ

Teatre Lliure i Grec Festival de Barcelona 2021

ÀREES EDUCATIVES

Filosofia, cultura i valors ètics, ciències socials, educació plàstica, visual i música.

TEMES QUE TRACTA L'OBRA

Gènere, homosexualitat, transformisme, la Barcelona dels anys 80, la SIDA, els estigmes, la societat, la religió.

IDIOMA

En català i castellà

EDAT RECOMANADA

A partir de 16 anys (Batxillerat)

PREU PER A GRUPS D'ALUMNES

7 €

DATES

Del 26 de novembre al 12 de desembre

HORARIS

De dimecres a dissabte a les 20.00 h, diumenge a les 18.00 h
Funció a les 16.00 h el 02/12

SALA

Montjuïc. Espai Lliure

DURADA APROXIMADA

1 h 30'

Aquest foto pertany a l'espectacle *Fiesta, fiesta, fiesta* de Lucía Miranda © Lucía Miranda, Cross Border

ACTIVITAT ESCÈNICA. EL LLIURE DEL FUTUR

Casa Lucía Miranda

Un relat intergeneracional sobre l'article 47 de la Constitució: "Tots els espanyols tenen dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat." Què és ser espanyol? Què és un habitatge digne i adequat? Què és *casa*?

Una herència estranya: una parcel·la en l'estructura d'una casa pati. Un jove de 18 anys que fuig de Veneçuela. Un nen que creix en una residència de menors. Un home amb discapacitat intel·lectual i un somni. Una història d'amor convertida en activisme de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca. El banc, la bombolla immobiliària, Airbnb, els *menas*, la perruqueria del barri en procés de gentrificació, la crisi del 2008, la crisi del 2021 i la NASA que ho observa tot.

Tots hem viscut alguna vegada en una casa. La dibuixem de nens. Cridem aquest nom per salvar-nos quan juguem a fet i amagar. Tant Ulisses com E.T. desitgen tornar-hi, com Dorothy a Kansas. D'adolescents volem marxar de casa. De grans volem, morir-hi. És de les primeres paraules que aprenem en un altre idioma. En algun moment et preguntes quan casa teva va començar a ser "la casa dels meus pares". D'adult et qüestionas si l'article 47 de la Constitució és real: "Tots els espanyols tenen dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat." Les persones sense llar anomenen casa l'espai on dormen al carrer? Com anomenen els menors de les residències el lloc d'on han fugit? Les persones refugiades, on troben refugi? Com pot ser que en un país amb una estimació de sis milions de cases buides hi hagi persones sense casa? I quan ens perdem, quan estem cansats, quin és el camí de casa?

Un espectacle de teatre documental *verbatim* a partir de les entrevistes a 30 persones de 3 ciutats diferents, d'un taller i una taula rodona sobre una cosa tan senzilla i complexa com la paraula *casa*, de la creadora Lucía Miranda, directora d'escena, dramaturga i art-educadora, fundadora de la companyia Cross Border que fa 10 anys que treballa per a, amb i per la comunitat en la intersecció entre les arts escèniques i l'educació.

DRAMATÚRGIA I DIRECCIÓ

Lucía Miranda

INTÈRPRETS

Repartiment en curs

COPRODUCCIÓ

Teatre Lliure, Teatro de La Abadía i Cross Border

ÀREES EDUCATIVES

Llengua castellana, filosofia, cultura i valors ètics, ciències socials.

TEMES QUE TRACTA L'OBRA

La ciutat, la gentrificació, la migració, la crisi econòmica, el feminisme, la història, l'activisme, l'amor, la supervivència.

IDIOMA

En castellà

EDAT RECOMANADA

A partir de 14 anys (segon cicle d'ESO i Batxillerat)

PREU PER A GRUPS D'ALUMNES

7 €

DATES

De l'1 al 19 de desembre

HORARIS

De dimecres a dissabte a les 19.00 h, diumenge a les 18.00 h
Funció a les 16.00 h el 16/12

SALA

Gràcia

DURADA APROXIMADA

1h

ACTIVITAT ESCÈNICA. EL LLIURE DEL FUTUR N.E.V.E.R.M.O.R.E. Grupo Chévere

Espectacle que vol comprovar si la història del Prestige va ser alguna cosa més que una catàstrofe ecològica, si s'ha d'entendre com un avís del que va haver de venir.

Al novembre del 2002, el Prestige, un vell petrolier carregat amb fuel pesant, s'enfonsa a més de 3.000 m de profunditat i successives mareas negres arriben a la costa de Galícia. Una catàstrofe ecològica. Una altra. Milers de persones que han sabut escoltar el mar criden juntes: “¡Nunca Más!” Al mes de març del 2020, la companyia teatral Grupo Chévere busca una història per al seu nou espectacle quan es declara l'Estat d'alarma. Poc després, en els pitjors moments de la pandèmia de la COVID-19 i davant de la falta de mitjans, alguns hospitals de la costa gallega llancen una petició desesperada per si algú conserva material del Prestige. De seguida sorgeixen milers de vestits, ulleres, guants i mascaretes utilitzades per combatre la marea negra. Es conservaven per quan arribés la segona. I aquesta vegada, no ha arribat per mar. No taca. No fa pudor. Però el material serveix igual perquè sospitem que el culpable és el mateix. I ens preguntem: què uneix allò amb això? A l'abril del 2020 apareix una caixa sense obrir amb material procedent del tancament que un grup d'activistes va mantenir una setmana després de l'enfonsament. És la caixa negra de la catàstrofe. Al gener del 2021, la companyia Grupo Chévere obre la caixa i ja no té cap més remei que explicar què han trobat. Això és l'espectacle N.E.V.E.R.M.O.R.E.

IDEA I CREACIÓ

Grupo Chévere

DRAMATÚRGIA I DIRECCIÓ

Xron

INTÈRPRETS

Manuel Cortés, Miguel de Lira, Patricia de Lorenzo, Borja Fernández, Mónica García i Arantza Villar

COPRODUCCIÓ

Centro Dramático Nacional i Grupo Chévere

ÀREES EDUCATIVES

Història, ciències socials, educació visual i plàstica.

TEMES QUE TRACTA L'OBRA

La memòria, la catàstrofe del Prestige, la sobreexplotació dels recursos del planeta, la dependència del petroli, la globalització, els moviments socials.

IDIOMA

En castellà / 1 funció en gallec

EDAT RECOMANADA

A partir de 12 anys (ESO i Batxillerat)

PREU PER A GRUPS D'ALUMNES

7 €

DATES

Del 7 al 16 de gener

HORARIS

De dimecres a dissabte a les 20.00 h, diumenge a les 18.00 h

Funció a les 16.00 h el 13/01

SALA

Montjuïc. Sala Fabià Puigserver

DURADA APROXIMADA

Per determinar

La resposta social a la catàstrofe del Prestige va ser el primer gran moviment ciutadà del segle XXI a Espanya, organitzat a través de la plataforma Nunca Más. Va ser una experiència col·lectiva: durant mesos la narració del que passava va pertànyer al “nosaltres”. *N.E.V.E.R.M.O.R.E.* és també un exercici narratiu fet de les costures d’aquell guió inacabable. És un acte de creació de sentit més enllà dels sentits imposats. Això és el que fan els actors, actrius i personatges: agafar la història del Prestige i rememorar-la a l’escenari, perquè ara sabem que és una memòria la veritat de la qual no va existir del tot. L’espectacle teatral es concep com la caixa negra, la caixa negra que registra els moments previs a l’accident del vaixell i la caixa negra escènica del teatre. El teatre, amb la maquinària a vista, sense il·lusió, com si fos l’interior del vaixell que ha naufragat. I els actors i les actrius, una tripulació disposada a treure’l a flotació una altra vegada.

La companyia teatral Grupo Chévere és una companyia gallega d’agitació teatral amb 30 anys d’experiència que ha sabut mantenir amb naturalitat una proposta de creació pròpia tan irreverent com genuïna i un sòlid compromís social, polític i cultural. Han treballat a Espanya, Portugal, Europa, l’Amèrica Llatina i l’Àfrica. L’any 2014 van rebre el Premio Nacional de Teatro.

ACTIVITAT ESCÈNICA. EL LLIURE DEL FUTUR

After All Springville

Miet Warlop

Un salt cap a la imaginació més surrealista, un espectacle en el qual conflueixen les arts escèniques i plàstiques en un festival de personatges estrambòtics i paisatges plens d'humor.

A l'escenari hi ha una casa. Emet fumerades de colors i, poc després, un home de color verd apareix portant una bossa d'escombraries per deixar a fora. La casa és un llit elàstic, un trampolí per a la imaginació. Estem preparats per al salt a allò desconegut? Assistirem a un espectacle surrealista o (per fi!) podrem veure la realitat subjacent tal com és realment, fràgil i cegament dolorosa? La casa és com un cos. S'empassa els visitants a través de les seves obertures i els torna a escopir. Criatures estranyes, mig humanes mig cosa, envolten la casa. Des del punt de vista humà no estan del tot desenvolupades. A algunes, els falten braços. Gairebé no hi veuen. En la seva matusseria, es donen al màxim. Ara i aquí. Ensumen, sedueixen, reclamen a crits una mica d'afecte. Aquests personatges només poden ser allò que són. Res no pot agradar més a la taula que ser tan atractiva i estar fastuosament parada. La caixa de ploms és a punt d'explotar. Un grup es forma breument davant l'ull d'una càmera amb rodes. Somriu! El públic és l'únic que manté una visió general. Veu com es desenvolupa un drama individual rere l'altre, tant inevitablement com uns focs artificials o un tiroteig. Fins que la casa i el paisatge tornen a prendre l'escenari. I tot simplement continua. Si no fos tan divertit, seria tràgic.

Miet Warlop és una de les artistes més avantguardistes del moment, a mig camí entre les arts escèniques, les arts visuals o plàstiques i la *performance*. Les seves obres són com obres d'art, pintures o escultures, en 4 dimensions i en viu. En el seu estudi i al seu imaginari tot és en moviment constant. Personatges i imatges es fonen en un gran remolí en transformació. De vegades comencen a tenir una vida pròpia. Miet Warlop combina el trastorn total d'un desastre natural amb l'alleujament d'una pel·lícula de dibuixos animats o d'una bufetada.

CONCEPTE I DIRECCIÓ

Miet Warlop

INTÈRPRETS

Hanako Hayakawa/Margarida Ramalhete, Winston Reynolds, Myrian Alexandra Rosser, Milan Schudel, Wietse Tanghe/Freek De Craecker i Jarne Van Loon

PRODUCCIÓ

Miet Warlop / Irene Wool vzw

COPRODUCCIÓ

HAU Hebbel amb Ufer – Berlín (DE), Arts Centre BUDA (BE), Arts Centre Vooruit (BE), PerPodium (BE), De Studio Anvers (BE), Internationales Sommerfestival Hamburg (DE)

ÀREES EDUCATIVES

Filosofia, història de l'art, arts visuals i plàstiques.

TEMES QUE TRACTA L'OBRA

La imaginació, els somnis, l'humor, l'escolta, el moviment, l'artesanía, el surrealisme, la barreja de llenguatges artístics.

IDIOMA

Sense text

EDAT RECOMANADA

A partir de 14 anys (segon cicle d'ESO i Batxillerat)

PREU PER A GRUPS D'ALUMNES

7 €

DATES

29 d'abril

HORARI

Divendres a les 10.30 h

SALA

Gràcia

DURADA APROXIMADA

1 h

© Riki Blanco

ACTIVITAT ESCÈNICA. ALTRES ESPECTACLES RECOMANATS

La mala dicció Indi Gest i Jordi Oriol

L'última obra d'una trilogia que rellegeix les obres de Shakespeare. Pren *Macbeth* de punt de partida per portar a escena una al·legoria sobre el poder de la paraula i el deliri de la imaginació.

La mala dicció completa la trilogia iniciada amb *La caiguda d'Amlet* (o *La caiguda de l'ac*) i *L'Empestat*, fruit d'una personal relectura de les tragèdies de Shakespeare. Si bé la primera partia de *Hamlet* i la segona de *La tempesta*, aquesta creació perverteix *Macbeth* traslladant a l'actualitat no tant el tema de l'ambició de posseir el poder, sinó la manera com actuem en ser-ne posseïts.

Som sota els efectes d'un encanteri que ens fa viure engegats pel capital –istme actual entre el de dalt i el de baix, entre el bé i el mal–. I, per la gràcia geogràfica i l'evident polaritat, ens ha tocat tenir el poder i la il·lusió de llibertat. I dominats per aquestes capacitats i eternament insatisfets, hem abusat de poder i excedit d'autoritat creant crims innombrables que han portat el món al límit del col·lapse. Ara, conscients, vivim un temps de remordiments i a la nit sentim sorolls que ens roben el son. Un cop destruït el món natural, només ens queda aquest món abarrotat del llenguatge. Ens ha caigut una maledicció per haver portat la mà a l'addicció. La mala dicció ve a ser una al·legoria sobre el poder de la paraula i el deliri de la imaginació.

Jordi Oriol és actor, director, dramaturg i músic. La seva creació dramàtica va molt lligada a l'espai, al temps, a la llengua, a la forma i, en definitiva, a la seva pròpia biografia. Ha guanyat entre d'altres el Premi Extraordinari de l'Institut del Teatre, el Premi Injuve, el Premi FAD Sebastià Gasch, el Torneig de Dramatúrgia Catalana de Temporada Alta i el Premi BBVA.

AUTORIA

Jordi Oriol

DIRECCIÓ

Xavier Albertí

INTÈRPRETS

Paula Malia, Jordi Oriol

i Carles Pedragosa

COPRODUCCIÓ

Grec 2021 Festival de Barcelona,

Indi Gest i Teatre Lliure

ÀREES EDUCATIVES

Llengua, literatura universal, filosofia, educació plàstica, visual i música.

TEMES QUE TRACTA L'OBRA

El poder, l'ambició, la traïció, la culpa, la bogeria, el llenguatge.

IDIOMA

En català

EDAT RECOMANADA

A partir de 16 anys (Batxillerat)

PREU PER A GRUPS D'ALUMNES

7 €

DATES

Del 27 d'octubre al 14 de novembre

HORARIS

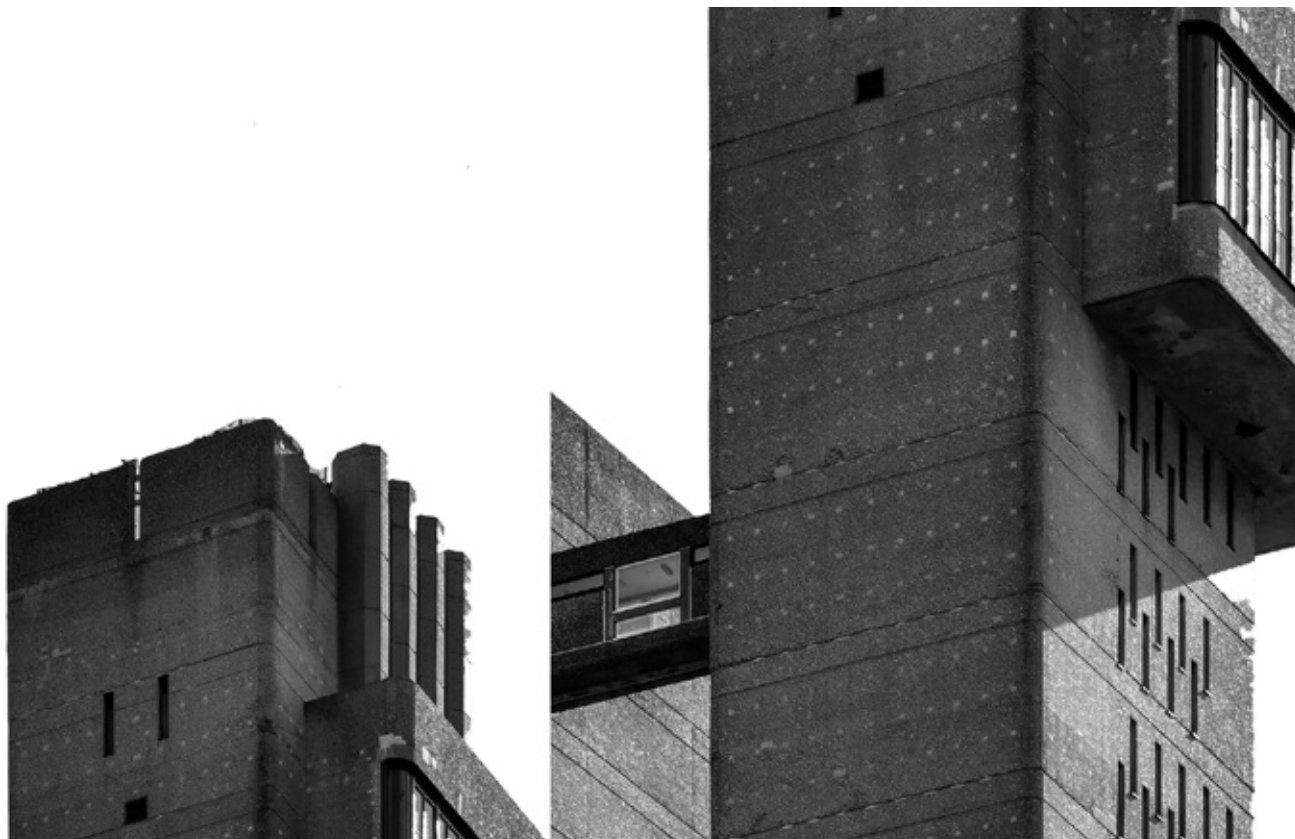
De dimecres a dissabte a les 20.00 h, diumenge a les 18.00 h

SALA

Gràcia

DURADA

1 h 15'

ACTIVITAT ESCÈNICA. ALTRES ESPECTACLES RECOMANATS

L'oncle Vània Anton Txékhov i Oskaras Koršunovas

En un projecte emparat pel festival Temporada Alta, el director lituà Oskaras Koršunovas munta *L'oncle Vània* d'Anton Txékhov amb un equip català. Una coproducció de cor internacional i amb marca pròpia per a l'apocalipsi interior dels personatges de l'autor rus.

L'oncle Vània, que va estrenar-se el 1899 al Teatre d'Art de Moscou, és una de les obres més importants de la literatura dramàtica del segle XIX. Txékhov reflecteix en cada personatge un final apocalíptic: el tedi, la vida malgastada, l'amor no correspost o la feina inacabable marquen les seves existències en una de les obres més desoladores i representatives de l'autor rus.

L'acció transcorre a la propietat de Serebriàkov. El catedràtic Serebriàkov s'ha jubilat i s'ha traslladat a viure-hi amb la seva jove esposa Elena. A la casa hi viuen Sònia, la filla del seu anterior matrimoni, la mare i el germà de la primera dona, ja morta, i Marina, una vella criada. Sònia i sobretot el seu oncle, l'oncle Vània, treballen molt durament per treure el màxim profit d'aquesta propietat, de la qual viu tota la família. Des de l'arribada del nou matrimoni, la vida a la casa s'ha vist alterada. Les visites del metge Astrov s'han fet molt freqüents perquè el professor té gota. Vània també es veu influenciat pel nou ambient de la família.

AUTORIA

Anton Txékhov

DIRECCIÓ

Oskaras Korsunovas

INTÈRPRETS

Ivan Benet, Raquel Ferri, Anna Güell, Julio Manrique, Lluís Marco, Carme Sansa i Júlia Truyol

COPRODUCCIÓ

Teatre Lliure i Temporada Alta

ÀREES EDUCATIVES

Llengua, literatura universal, filosofia, ciències socials, cultura i valors ètics.

TEMES QUE TRACTA L'OBRA

L'avoriment, el tedi, l'amor, les relacions familiars i matrimonials, el declivi, el canvi generacional, el suïcidi.

IDIOMA

En català

EDAT RECOMANADA

A partir de 15 anys (segon cicle d'ESO i Batxillerat)

PREU PER A GRUPS D'ALUMNES

7 €

DATES

Del 18 de novembre al 19 de desembre

HORARIS

De dimecres a dissabte a les 19.00 h, diumenge a les 18.00 h

SALA

Montjuïc. Sala Fabià Puigserver

DURADA

Per determinar

Ell mateix reconeix que ja no treballa com abans i que ha deixat sola Sònia en les tasques. A més, beu massa. Els seus sentiments cap al seu cunyat han canviat. Abans, des de la distància, admirava la seva vàlua científica i la seva posició a la universitat. Ara, amb la convivència diària, ha descobert en ell un vell capritxós i mandrós. I s'ha enamorat de la seva jove muller, Elena. L'oncle Vània contempla ara la seva pròpia vida com una successió de dies de treball i de solitud. Sònia, per part seva, està enamorada del doctor. Tota la tensió acumulada es deslliga al tercer acte, quan Serebriàkov convoca la família per informar-los de la decisió que ha pres: vol vendre la propietat. L'oncle Vània i Sònia s'enfronten ara al seu futur amb resignació.

Aquesta coproducció segueix l'aposta que el festival Temporada Alta va iniciar fa uns anys perquè algunes de les seves coproduccions tinguessin un component internacional, convidant un director internacional a dirigir un equip artístic i tècnic català. Des d'aleshores, han realitzat els muntatges *Davant la jubilació*, de Thomas Bernhard, dirigit pel polonès Krystian Lupa; *L'omissió de la família Coleman*, amb direcció de l'argentí Claudio Tolcachir; *La neta del senyor Lihn*, amb direcció del belga Guy Cassier, i *Història d'un senglar (o alguna cosa Ricard)*, dirigit per l'uruguaià Gabriel Calderón.

ACTIVITAT ESCÈNICA. ALTRES ESPECTACLES RECOMANATS

Crim i càstig Fiódor Dostoievski i Pau Carrió

El director Pau Carrió porta a escena la novel·la de l'escriptor rus Fiódor Dostoievski. Un carrusel titànic d'accions i d'emocions en la fina línia entre la bondat i la maldat, la innocència i la perversitat, que explora els límits de l'ètica i la moral.

La gran novel·la de Fiódor Dostoievski sobre la culpa i la redempció evoca un món en què les línies que separen la innocència i la corrupció, el bé i el mal, es difuminen. *Crim i càstig* explica la història de Rodion Raskólnikov, un estudiant arrogant i endeutat que veu en la mort de la vella que li presta els diners l'únic camí per escapar de la situació desesperada en què es troba. Dostoievski davalla a les profunditats de l'ànima humana a través de les angoixes i dels dilemes morals d'aquest jove estudiant, que expressen com ningú el xoc entre la moral utilitària i la moral cristiana. Aquesta baixada a l'infern corre en paral·lel al de la ciutat de Sant Petersburg, en plena decadència, que Dostoievski retrata sense concessions a través d'una galeria de personatges absolutament memorables.

L'adaptació escènica de *Crim i càstig* neix com una continuació de la reflexió que va abocar Pau Carrió a la seva posada en escena de *Hamlet* i les conseqüències d'una visió idealitzada de la capacitat de l'acció de canviar el món. És aquest ideal revolucionari que lliga Hamlet amb Raskólnikov, el protagonista de la novel·la

AUTORIA

Fiódor Dostoievski

DRAMATURGIA I DIRECCIÓ

Pau Carrió

INTÈRPRETS

Miriam Iscla, Pol López, Francesca Piñón, Òscar Rabadan i Marc Rodríguez

(resta de repartiment en curs)

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

ÀREES EDUCATIVES

Llengua, literatura universal, ciències socials, cultura i valors ètics, filosofia.

TEMES QUE TRACTA L'OBRA

La violència, la condició humana, l'ètica, la moral, la culpa, la redempció, els canvis d'època, la revolució.

IDIOMA

En català

EDAT RECOMANADA

A partir de 16 anys (Batxillerat)

PREU PER A GRUPS D'ALUMNES

7 €

DATES

Del 25 de febrer al 3 d'abril

HORARIS

De dimecres a dissabte a les 19.00 h, diumenge a les 18.00 h

SALA

Montjuïc. Sala Fabià Puigserver

DURADA

Per determinar

de Dostovievski. El projecte, allunyat d'una construcció dramàtica realista, contempla diversos nivells que analitzen la presència de la violència a la societat i en els individus, des de qüestionar l'ús lícit que l'Estat pot fer de la violència fins a ficar-se al cap del personatge i en la febre que el porta a cometre un acte atroz. També vol entendre l'obra des d'una sensació de fi d'època que l'autor avança com cap altre literat rus, conjugar el retrat d'una societat que conviu amb una misèria extrema i els anhels generacionals per transformar aquest món, i en la qual la violència –fins i tot l'extrema– apareix com un instrument inevitable, més enllà dels dubtes morals o ètics. Una posada en escena que juga amb l'anacronisme d'una companyia que participa en la construcció desordenada d'una història (un somni, un record) –amb l'univers dels anglesos Complicité per referent principal– i que alhora busca mantenir un cert aire de clàssic.

ACTIVITAT ESCÈNICA. ALTRES ESPECTACLES RECOMANATS

Síndrome de gel Clàudia Cedó i Xicu Masó

Un espectacle sobre la “síndrome de la resignació” que afecta infants i joves provinents de l’Est, de Síria i particularment a la minora religiosa yazidita. Una malaltia que porta a la letargia en resposta al trauma del desarrelament.

A finals del noranta va aparèixer a Suècia un fenomen únic que semblava que afectava només els nens i joves refugiats. Els casos van continuar durant dues dècades fins arribar a un pic de 350 casos entre el 2004 i 2005. Nens i joves que deixaven de comunicar-se i de menjar per endinsar-se en una estranya letargia, propera a l’aparença del coma. No sense debat, la comunitat mèdica va denominar aquest fenomen “síndrome de la resignació”. Aquest és el rerefons documental –amb el llibre de la metgessa Elisabeth Hultcrantz per font principal– que han fet servir Xicu Masó i Clàudia Cedó per construir una metàfora sobre la insuportable angoixa dels qui viuen tenallats per la por de tornar a un lloc de mort i de sofriment, del qual van poder fugir. Una amenaça que es fa massa present quan l’esperat lloc d’acollida no acaba de resoldre el seu *status* i els deixa als limbs. Suècia va ser un dels països més oberts als refugiats fins al creixement de la ultradreta, precisament a finals del segle xx. El projecte és una construcció poètica que farà servir diverses dimensions per ficar-se en la ment d’aquests cossos que han dit prou, que es desconnecten del món. Un mirall brutal, que els creadors col·loquen davant del públic, sobre la violència del desarrelament i el malson del passat que pateixen els refugiats, i que continua amb l’esperit de denúncia que també era el motor de l’anterior muntatge de Xicu Masó.

AUTORIA

Clàudia Cedó

DIRECCIÓ

Xicu Masó

INTÈRPRETS

Repartiment en curs

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

ÀREES EDUCATIVES

Biologia, ciències socials, filosofia, cultura i valors ètics.

TEMES QUE TRACTA L'OBRA

La migració, la síndrome de la resignació, la por, la violència social, la injustícia, la condició humana.

IDIOMA

En català

EDAT RECOMANADA

A partir de 15 anys (segon cicle d'ESO i Batxillerat)

PREU PER A GRUPS D'ALUMNES

7 €

DATES

Del 24 de març al 24 d'abril

HORARIS

De dimecres a dissabte a les 20.00 h, diumenge a les 18.00 h

SALA

Gràcia

DURADA

Per determinar

© Sílvia Poch

ACTIVITAT ESCÈNICA. ALTRES ESPECTACLES RECOMANATS

Les tres germanes Anton Txékhov i Julio Manrique

Tornen *Les tres germanes* sota la direcció de Julio Manrique, Premi de la Crítica 2020 al Millor espectacle. Segons el director, el gran dubte és “Per què no som capaços de viure una vida a l'alçada de la vida que projectem? O de projectar una vida a l'alçada de la vida que vivim?”

Julio Manrique dirigeix aquest text universal d'Anton Txékhov estrenat el 1901 i que des de llavors no ha deixat de ser representat per tot el món. *Les tres germanes* és una obra naturalista sobre la decadència de la classe social privilegiada de Rússia i sobre la seva recerca de sentit en el món modern.

Describeix les vides i aspiracions de la família Prózorov, les tres germanes –Maixa, Olga i Irina– i el seu germà Andrei, que viuen en una casa rural de la Rússia profunda. Són una família insatisfeta i existencialment frustrada. Un any després de la mort del pare, acabat el dol, la família confia en l'inici d'una nova vida a Moscou, que és el principal element simbòlic de la peça, sempre idealitzat i anhelat pels personatges, incapaços d'atrapar el món nou que ja traspunta. Les tres germanes voldrien anar a Moscou. Però no hi van. Voldrien vendre la casa on viuen, canviar de feina, de parella o de vida. Però no ho fan. Són capaces d'imaginar-se vivint una vida millor, una vida nova, plena de sentit i de llum. Però no saben com viure-la. I pateixen. Perquè no són on voldrien ser. Perquè no fan el que voldrien fer. Perquè no estimen qui voldrien estimar. Perquè no les estima qui voldrien que les estimés. Perquè no són qui voldrien ser. I per què?

És com si els seus personatges visquessin dins d'una bombolla que ells mateixos han creat. I voldrien sortir de la bombolla, fer-la esclatar però no saben com fer-ho... Aquesta idea es va convertir en el punt de partida del treball. Amb aquesta premissa es va anar construint la versió –text i espai van de la mà– amb la voluntat d'acostar aquesta immortal història sense història al nostre ara i aquí. Convençuts que els anhels, temors, esperances dels personatges de l'obra, assistents atònits a la caiguda d'un món i al naixement d'un altre, poden continuar il·luminant el nostre present.

AUTORIA

Anton Txékhov

ADAPTACIÓ

Marc Artigau, Cristina Genebat i Julio Manrique

DIRECCIÓ

Julio Manrique

INTÈRPRETS

Mireia Aixalà, Joan Amargós, Ivan Benet, Carme Fortuny, Cristina Genebat, Jordi Rico, Marc Rius, María Rodríguez, Lluís Soler i Elena Tarrats

PRODUCCIÓ

Teatre Lliure

ÀREES EDUCATIVES

Llengua i literatura, filosofia, història i geografia, educació plàstica i visual, música i ètica.

TEMES QUE TRACTA L'OBRA

Els somnis, les utopies, l'existència, les relacions humanes, les relacions familiars, les classes socials, el canvi d'era.

IDIOMA

En català

EDAT RECOMANADA

A partir de 15 anys (segon cicle d'ESO i Batxillerat)

PREU PER A GRUPS D'ALUMNES

7 €

DATES

Del 26 de maig al 19 de juny

HORARIS

De dimecres a dissabte a les 19.00 h, diumenge a les 18.00 h

SALA

Montjuïc. Sala Fabià Puigserver

DURADA

2 h 15'

ACTIVITAT ESCÈNICA. ACCIONS EDUCATIVES

Entre bambolines!

Un recorregut amb explicació per les **instal·lacions del Teatre Lliure de Montjuïc**, per descobrir què s'amaga darrera d'aquest escenari de referència internacional, en un edifici de gairebé 100 anys d'història. Pujarem dalt de l'escenari, ens capbussarem sota de la grada, coneixerem diversos espais com les galeries, entrarem als camerinos, a la sala d'assaig...

A QUI VA DIRIGIDA?

ESO i Batxillerat

NOMBRE MÀXIM D'ASSISTENTS

25 alumnes (segons la situació de la pandèmia, es pot reduir l'aforament)

HORARI

En hores convingudes

DURADA APROXIMADA

1 h

PREU

1 € per alumne amb l'entrada a l'espectacle

FORMA DE PAGAMENT

Per transferència bancària

ACTIVITAT ESCÈNICA. ACCIONS EDUCATIVES

El Lliure a les aules

Els **actors, actrius, directores i directors** o altres membres dels equips artístics dels nostres espectacles **es desplaçaran a l'escola** per parlar amb l'alumnat de l'obra de teatre que han vist. Cal que es preparin prèviament preguntes per fer als artistes (podran comptar amb el suport dels Dossiers de pensament crític) i que el professorat col·labori en la dinamització de la sessió.

A QUI VA DIRIGIDA?

ESO i Batxillerat

HORARI

En hores convingudes i subjecte a la disponibilitat dels equips.

DURADA APROXIMADA

Entre 45' i 1 h

PREU

Gratuit amb l'entrada a l'espectacle

OBRES PROPOSADES PER A LA TEMPORADA 21/22

Aquell dia tèrbol que vaig sortir d'un cinema de l'Eixample i vaig pensar en convertir-me en un om
i *José y la Barcelona disidente*

ACTIVITAT ESCÈNICA. ACCIONS EDUCATIVES

Dossiers de pensament crític

Els Dossiers de pensament crític són el material d'acompanyament dels espectacles que vol apropar la noció de la crítica als joves. La figura del crític teatral aporta anàlisi, visió històrica, prospecció i context antropològic i social, a més d'exercir de cronista d'un moment concret de la història de les arts escèniques. No demanem als joves que assumeixin aquesta responsabilitat, però les eines i els criteris que fa servir la crítica teatral fomenten una actitud activa de l'espectador que sí que ens sembla interessant d'incentivar. Despertar el sentit crític permet també mirar el món d'una altra manera, més enllà del teatre. Ajuda a qüestionar-lo, a entendre'n la complexitat, la confrontació d'idees, i a observar la funció una mica més enllà del primer impacte emocional. Traspasar el simple "m'agrada" / "no m'agrada" –la cultura imperant de l'impuls del *like*– i fer-se preguntes del perquè un espectacle desperta determinades reaccions, bones o dolentes. Per què avorreix, irrita, fa riure, plorar, pensar o volar la imaginació?

La proposta que fem com a part del Programa educatiu del Teatre Lliure és relacionar els espectacles programats amb determinats aspectes del llenguatge escènic. Cada producció servirà per plantejar una característica de l'espectador actiu, acompanyat d'exercicis posteriors per fer a classe.

PROPOSTA DE TREBALL PER A LA TEMPORADA 21/22

*Aquell dia tèrbol que vaig sortir
d'un cinema de l'Eixample i vaig
pensar en convertir-me en un om,
José y la Barcelona disidente,
Casa, N.E.V.E.R.M.O.R.E.
i After All Springville*

ACTIVITAT ESCÈNICA. ACCIONS EDUCATIVES

Procés de creació

Amb aquesta proposta, l'alumnat veurà com es desenvolupa una creació teatral, de la idea inicial fins a l'estrena, en tres trobades amb l'equip artístic de l'obra: una primera a l'inici del procés, en què l'equip explicarà el projecte que vol desenvolupar; una segona trobada durant el procés, que consisteix en l'assistència a un assaig, en el qual veuran com es va desenvolupant la idea; i una darrera trobada després que els alumnes hagin vingut a veure l'obra de teatre, en què podran fer la seva valoració del projecte.

L'objectiu és que els alumnes tinguin un coneixement més profund de l'obra i entenguin millor els mecanismes del llenguatge escènic. Els creadors escènics també aprofiten l'intercanvi per entrar en contacte i nodrir-se amb el públic adolescent.

Aquesta proposta educativa està vinculada al programa de residències del Teatre Lliure, un programa que vol obrir el concepte d'autoria a qualsevol creador escènic, que vol ser una aposta per l'intercanvi creatiu entre artistes i disciplines i propiciar processos creatius més naturals, no tan lligats a un calendari de producció.

A QUI VA DIRIGIDA?

ESO i Batxillerat

PREU

Gratuït amb l'entrada a l'espectacle

PROCESSOS DE CREACIÓ PROPOSATS PER A LA TEMPORADA 21/22

Artista resident
Companyia resident

HORARI

Segons el procés de creació

SOL·LICITUD

Cal enviar una carta de motivació especificant quin alumnat hi participaria i com s'integraria en el projecte del centre.

TERMINI DE SOL·LICITUD

30 de setembre

AFORAMENT

15 - 30 alumnes (segons els processos)